

1989, hvor den kinesiske stat knuste et fredeligt studenteproprør i et blodbad på Den Himmelske Freds Plads. Våbenembargoen skal opretholdes, fordi den er et vigtigt signal om, at menneskerettighedssituationen i Kina er under al kritik. Desværre har vi set, at diverse partier i dag hellere vil bøje sig for Frankrigs ønske om at sælge våben til Kina, end de vil kæmpe en reel kamp for menneskerettighederne i Kina.

Et andet argument for at stemme for forslaget er, at Kina den 14. marts 2005 i Folkekongressen vedtog en antiløsrivelseslov, der betyder, at Kina forbeholder sig retten til et militært angreb på Taiwan, hvis Taiwan tager skridt i retning af taiwansk selvstændighed. Derfor stillede vi i Enhedslisten også allerede den 16. marts 2005 et spørgsmål til statsministeren om, hvorvidt han kunne bekræfte, at det ville være et særdeles uheldigt signal at sende, at EU skulle ophæve våbenembargoen over for Kina, specielt i en situation hvor Kinas Folkekongres enstemmigt havde vedtaget den her antiløsrivelseslov.

Kl. 16.50

Vi fik en sludder for en sladder, må vi sige. Det synes vi også vi har fået i dag. Vi synes ikke, at der fra regeringens side og fra andre af de partier, som ikke vil ophæve våbenembargoen, er fremkommet særlig stærke argumenter for, hvorfor Danmark ikke skulle benytte sig af den situation, at vi rent faktisk kan forhindre, at våbenembargoen bliver ophævet.

Et tredje eksempel er Tibet, som Kina invaderede i 1950. I dag er Tibets regering så flygtet til Indien, og siden da har Kina ført en politik over for Tibet, der systematisk har haft til formål at udslutte den tibetanske kultur. Tibetanere er blevet tvangsforflyttet, klostre er blevet ødelagt eller lukket, hundredtusindvis af kinesere er blevet forflyttet til Tibet for at gøre det besatte land kinesisk, og tusindvis af formodede modstandere af den kinesiske besættelsesmagt er blevet fængslet og myrdet.

Tibet kan på den måde på mange måder sammenlignes med Palæstina. I Palæstina har en fremmed magt også ulovligt besat et andet land. Magt er ret i Tibet så vel som i Palæstina. Mord, vold, ødelæggelser, tortur og drab på civile er en del af livet i Tibet så vel som i Palæstina. Så det ville være dejligt, hvis forslagsstillerne fra Dansk Folkeparti i dag bekymrede sig lige så meget for palæstinensiske liv som for tibetanske. Det gør vi i Enhedslisten, og derfor er vi modstandere af besættelse i både Tibet og Palæstina.

Vi forventer også, og vi glæder os til, at Dansk Folkeparti også i fremtiden vil kunne stemme for forslag til vedtagelse fra Enhedslisten, der f.eks. fordømmer eksport af våben til brutale stater, der konsekvent bryder menneskerettighederne. Det kunne være til Israel, men det kunne også være til Colombia, hvor den colombianske regering med politisk, økonomisk og ikke mindst militær støtte fra USA i øjeblikket fører an i en beskidt krig mod dens egen befolkning, hvor tusindvis af mennesker er døde, og hvor man er i overhængende livsfare, hvis man er fagforeningsmand, journalist eller bare er almindelig kritisk over for den colombianske regering.

Så vi glæder os til mange gode stunder sammen med Dansk Folkeparti her i salen, hvor vi kan forvente, at Dansk Folkeparti vil føre den fornuftige linje fra i dag videre, både i forhold til Israel og i forhold til Colombia. Det må være konsekvensen af det beslutningsforslag, der ligger i dag.

Men som sagt vil vi stemme for det her beslutningsforslag.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Der er ingen korte bemærkninger. Jeg giver ordet til ordføreren for forslagsstillerne, hr. Søren Espersen.

Søren Espersen (DF):

Man har lov til sådan lige at summere op her, når man er forslagsstiller, og jeg kan konstatere, at alle var for, men at forslaget faldt.

Jeg skal sige, at grunden til, at vi fremsatte det, var hensynet til det taiwanske folk. Vi føler, at det er dem, der er truede, og dem, der ved, hvad det her drejer sig om. Vi må i høj grad støtte dem, fordi de er demokratiske, fordi de har et folkestyre i modsætning til deres opponenter.

Og vi har fremsat det af hensyn til USA. Det er USA's 7. flåde, der skal redde kastanjerne ud, hvis det går galt i Det Kinesiske Hav.

Jeg synes, debatten har været en væsentlig dokumentation af, at Danmark i virkeligheden ikke længere fører en selvstændig udenrigspolitik. Det er egentlig den mest deprimerende konklusion efter den her debat.

Der er en myte om Kina, som jeg har hørt gentaget af flere ordførere, om, at landet er på vej mod demokrati, og man nævner det her wirtschaftswunder, ganske vist med et andet ord. Vi har et indtryk af, hvor godt det går, når vi hører danske erhvervsfolk komme hjem fra